

Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai Kar

Bevezetés a programozásba I

1. gyakorlat

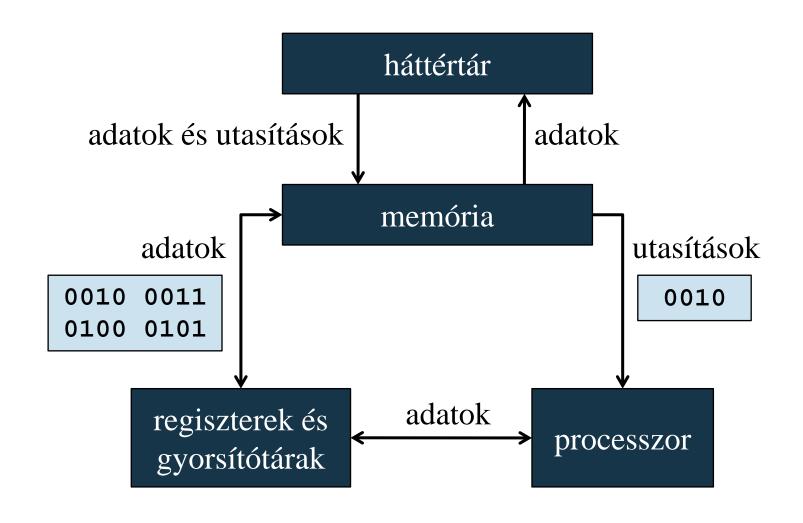
Programozási alapismeretek, a PLanG programozási nyelv

© 2011.09.13. Giachetta Roberto groberto@inf.elte.hu http://people.inf.elte.hu/groberto

A program

- A program
  - *matematikailag*: állapotterek (értékek direktszorzata) felett értelmezett reláció
  - *informatikailag*: utasítások sorozata, amelyek műveleteket hajtanak végre a megadott értékekkel, az *adat*okkal
- A programban foglalt utasítássorozatot, vagy *programkód*ot a *processzor* (CPU, GPU, ...) hajtja végre
  - a processzor korlátozott utasításkészlettel rendelkezik, ezért összetett utasításokat nem képes véghezvinni
  - a végrehajtáshoz segédtárakat (regiszterek, gyorsítótárak) használ, és kommunikál a *memóriá*val
  - az utasítások és adatok binárisan vannak eltárolva

A program futása

A programozási nyelv

- A processzor által értelmezhető utasításkészletet és adathalmazt nevezzük *gépi kód*nak (*object code*)
- Mivel a programokat nem tudjuk közvetlenül a processzor feldolgozási szintjén elkészíteni, szükségünk van a működés és az adatkezelés absztrakciójára
- Az absztrakciót megvalósító eszközt nevezzük programozási nyelvnek
  - egy adott programozási nyelven megírt programkódot nevezünk a program *forráskód*jának (*source code*)
  - a programozási nyelv meghatározza a használható típusok és utasítások halmazát, amely egy adott nyelvre rögzített, ám a programozó által általában kiterjeszthető

Programozási nyelvek osztályozása

- A programozási nyelvek osztályozása:
  - alacsony szintű (assembly): a gépi kódot egyszerűsíti szövegszerűre, de nem biztosít utasításabsztrakciót, pl.: data segment ; adatok
     number dw -5 ; változó létrehozása
     data ends
     code segment ; utasítások
     ...
     mov ax, number ; regiszterbe helyezése

```
mov ax, number ; regiszterbe helyezése

cmp ax, 0 ; regiszterérték összehasonlítása

jge labell ; ugrás, amennyiben nem negatív

mov cx, 0

sub cx, ax ; pozitívvá alakítás kivonással
```

•••

Programozási nyelvek osztályozása

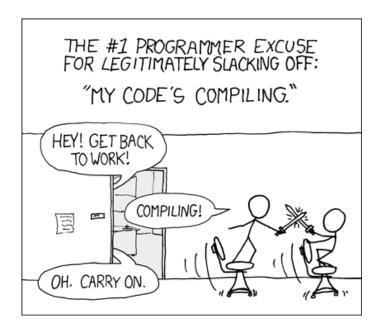
 magas szintű: a gépi architektúrától független utasításkészlettel rendelkezik, tovább egyszerűsíti az assembly kódot, és további lehetőségeket biztosít a programozó számára, pl.:

```
int main(){ // főprogram
  int number = -5; // változó létrehozása
  if (number < 0) // ha negatív
     number = -number; // ellentettre váltás
  ...
}</pre>
```

 Magas szinten programozni sokkal kényelmesebb, ugyanakkor általában kevésbé hatékony kódot eredményez

Programok fordítása

 A programkód átalakítása rendszerint több lépésben történik, magasabb szintű nyelv esetén először alacsonyabb szintű kód, majd abból gépi kód készül, erre a feladatra szolgál a fordítóprogram (compiler), magát az átalakítást pedig fordításnak (compiling) nevezzük

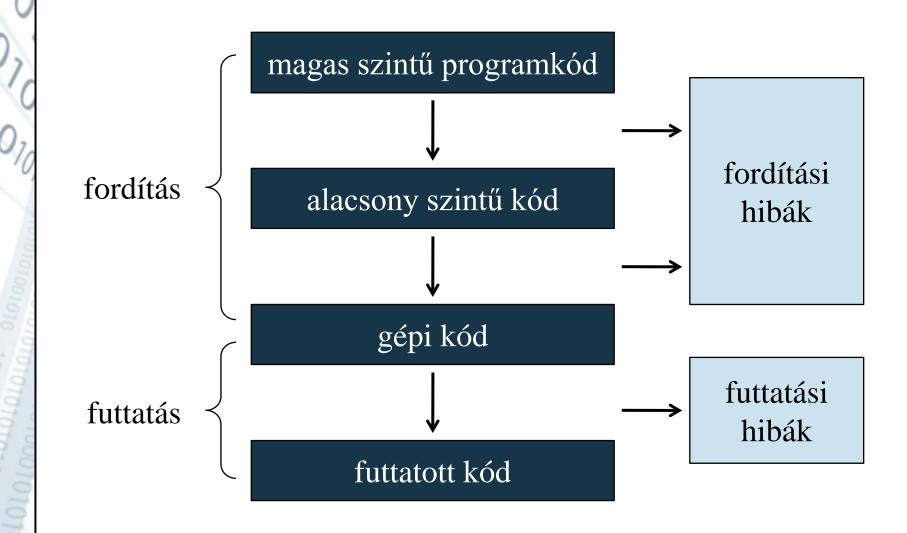
Programhibák

- A programkód tartalmazhat hibákat, amiket a fordító megtalál, amelyeket két kategóriába sorolunk:
  - szintaktikai, vagy elemzési (syntax error): a programkód szerkezete helytelen, pl. hibás utasításnév, zárójelezés
  - szemantikai, vagy értelmezési (semantic error): az érték változásával, a műveletek végrehajtásával bekövetkező hibák, pl. 0-val történő osztás, hibás memóriacím
- A szintaktikai hibákat és a szemantikai hibák egy részét a fordítóprogram megtalálja és figyelmeztet rá, ezért ezeket *fordítási hibák*nak (*compile time error*) nevezzük
  - a fordítóprogram jelzi a hiba lehetséges okát, illetve helyét, de mindig ott találja meg a hibát, ahol elkövettük

Programhibák

- A fordítás során fel nem tárt hibák a programfutás során váltódnak ki, ezek a *futtatási hibák* (*runtime error*, *bug*)
- A futási idejű hibák ellenőrzését teszteléssel végezhetjük
  - a *statikus tesztelés* során a programkódot vizsgáljuk át és keressük a lehetséges hibalehetőségeket
  - a *dinamikus tesztelés* során futás közben keressük a hibákat (pl. szélső értékek, vagy nem megfelelő értékek megadásával)
- A szoftverfejlesztői környezetek megadják a *nyomkövetés* (*debug*) lehetőségét, azaz futás közben végigkövethetjük a kódot és a memóriában tárolt értékeket, vagy akár lépésenként hajthatjuk végre a programkódot

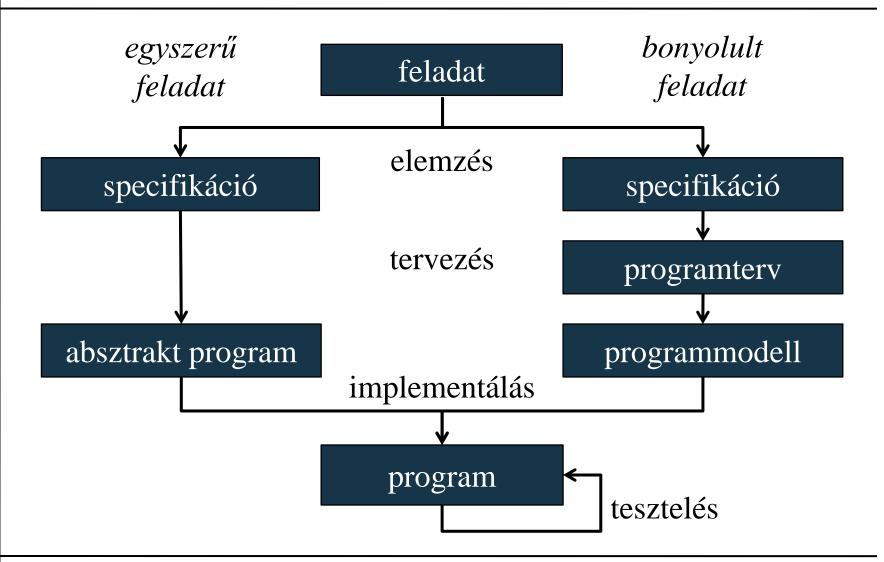
Programok fordítása és futtatása

A szoftverfejlesztés folyamata

- A szoftverfejlesztés a kódoláson túl több lépésből áll, amely függ a feladat bonyolultságától is:
  - 1. A feladatot elemezni kell, és megadni a formális megfelelőjét, vagyis a *specifikáció*t
  - 2. A specifikációt alapján megtervezhető a program, amely egyszerű feladatnál az *absztrakt program*, míg bonyolult feladatnál a *programterv* elkészítésével jár, amelyből elállítható a *programmodell* (egyszerűsített élprogram)
  - 3. A tervet implementáljuk a megfelelő programozási nyelven
  - 4. Az implementált programot, illetve a programkódot *tesztelés*nek vetjük alá, ami módosításokat eredményezhet az implementációban (vagy a korábbi fázisokban)

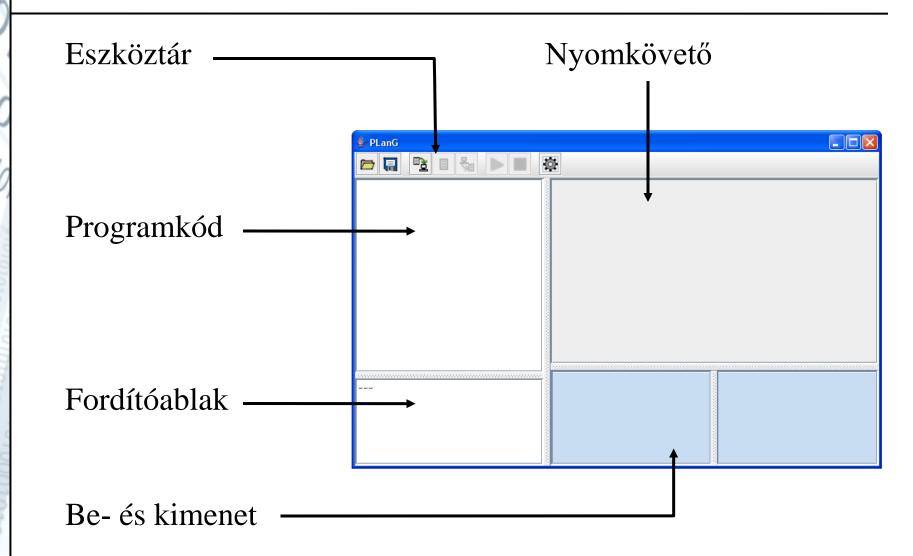
A szoftverfejlesztés folyamata

Eredete

- Lővei László fejlesztette ki, célja: programozás oktatása kezdőknek
- Javaban íródott, ezért a használatához szükséges a Java futtatási környezet (Java SE Runtime Environment)
- Egy fordítóprogram, és fejlesztői környezet, amely saját programozási nyelvecskét alkalmaz
- Funkciói: eredmény kiírása, futtatás nyomkövetése lépésenként (azaz megtudhatjuk, egy sor feldolgozása miként történik), memória nyomkövetése lépésenként (láthatjuk változóink értékváltozásait)
- Programozás alapszabályát (CTRL+C/CTRL+V) alkalmazhatjuk

Működése

Működése

- *Programkód:* ide gépeljük be az utasításokat a szintakszisnak megfelelően, ez kerül fordításra, majd futtatásra
- *Nyomkövető:* a program lépéseit követhetjük nyomon, itt láthatjuk, változóink milyen értékeket vesznek fel futás közben, és hogyan foglalják a memóriát
- Fordítóablak: fordítási üzenetek, illetve, ha hibát talál a programban fordítás során, akkor azok ide kerülnek
- *Bemenet:* beolvasandó értékek, ha a programba szeretnénk magunk megadni értékeket futás közben, valamint itt fognak szerepelni a beolvasott fájlok adatai
- *Kimenet:* kiírás helye, ide kerülnek a program által kiírt értékek, valamint itt fognak szerepelni a fájlba kiírt adatok

Felépítés

- A programoknak nevet kell adni, amit az első sorban írunk a **PROGRAM** kulcsszó után
- A programok elején a deklarációs rész található, amit a programtörzs követ, a kettő között nem kell semmilyen kulcsszót tenni
- A deklarációs részt a **változók** kulcsszó jelöli
- A programtörzs végét a **program_vége** kulcsszó jelöli

```
PROGRAM programnév

VÁLTOZÓK:

... ** változók deklarációja

... ** programtörzs

PROGRAM VÉGE
```

Felépítés

- A program nevében és a változónevekben bármilyen ékezetes, alfanumerikus karaktert használhatunk, de csak betűvel kezdődhet (pl. a120 megfelelő, de 1a20 már nem)
- A nagy és kisbetűket nem különbözteti meg a PLanG (illetve mindig megformázza a szöveget, hogy ne legyenek ilyen problémák)
- Megjegyzéseket (** után) bármelyik sor végén, vagy külön sorban elhelyezhetünk, és bármit írhatunk a sor végéig
- Szöveget idézőjelben (") adunk meg, ebben bármilyen karakter szerepelhet, a szöveg pedig bármennyi karaktert tartalmazhat
- Karaktert szimpla idézőjelben ( ) adhatunk meg
- Több szöveget is konkatenálhatunk, vessző segítségével

Példa

Feladat: Írjuk ki a "Hello, World!" feliratot a kimenetre.

- a kiíratásnál megadjuk a szöveget, amit ki szeretnénk íratni
- a programban ezen kívül más sorra nincs szükség
- mivel nincs változók a programban, ezért a deklarációs részt kihagyjuk, csak a programtörzs rész kell
- adjuk a programnak a hello_world nevet

Specifikáció:

- bemenet: nincs
- kimenet: ,,Hello, World!" felirat

Példa

Megoldás:

```
PROGRAM hello_world
   ** a program megkapta a hello_World nevet
   KI: "Hello, World!"
   ** ez a lényegi rész, amikor ez a sor lefut,
   ** megtörténik a kiírás, nem kell várni a
   ** program végére
PROGRAM_VÉGE
```

Példa

 Másféle megoldás is adható, amely ugyanazt az eredményt adja:

```
PROGRAM hello_world

KI: "Hello,"

KI: " World!"

PROGRAM VÉGE
```

- a kiíratást két sorban adtuk meg, de mivel nem írtunk sortörést, egy sorba kerül az eredmény
- általában igaz, hogy egy problémára sokféle program adható, minél bonyolultabb a feladat, annál többféle

Fordítás

- A programkódot fordítjuk, majd futtatjuk
  - először értelmezzük a programunkat, ha jól írtuk be, a fordító nem ad hibát
  - futtatással megkapjuk az eredményt a kimeneti ablakban, a fordítási ablakban "a program véget ért" üzenettel
  - a nyomkövető ablakban megjelennek a lépések, minden sor végrehajtása egy lépés (a deklaráció nem tartozik bele), ezeken lépkedhetünk is, a fordítóablakban megkapjuk az aktuális lépést
- Ha hibásan írjuk meg a programot, természetesen nem futtathatjuk, a hiba valószínűsíthető helyét látjuk, váltsunk vissza szerkesztő módba, majd javítsuk a hibát

Kifejezések

- A program törzsrészében az értékekkel műveleteket végezhetünk (összeadás, és, szinusz, ...), amelyek eredménye egy újabb érték lesz, az ilyen műveleteket nevezzük kifejezéseknek
- Amikor egy kifejezés lefut, és keletkezik az új érték, azt a kifejezés *kiértékelésé*nek nevezzük
- Pl.:
  - 1 + 8 (a bemenet két egész szám, az eredmény egy egész szám)
  - x vagy igen (ha x egy logikai változó, vagy konstans, az eredmény egy logikai élrék)
  - 3 >= 1 (logikai értéket ad, amely igaz lesz)

Példa

Feladat: Írassuk ki a 124 + 123 összegét.

• a kimenetre egy kifejezést adunk, amelye a program elvégez a kiírás előtt

Specifikáció:

• bemenet: nincs

• kimenet: 247

Megoldás:

PROGRAM osszeg

KI: 124 + 123

PROGRAM_VÉGE

Típusok

- A PLanG-ban (ahogy a legtöbb programozási nyelvben) az értékek (változók, konstansok) típussal rendelkeznek:
- LOGIKAI: olyan változó, amely logikai értéket reprezentál, IGAZ és HAMIS értéket vehet fel, és logikai műveletek értelmezhetőek rajta (ÉS, VAGY, NEM), illetve az egyenlőségvizsgálatok logikai eredményt adnak
- **EGÉSZ**: egész szám a következő műveletekkel: összeadás, kivonás, szorzás, osztás, egész osztás, maradékképzés, negáció, abszolút érték, hatványozás
- VALÓS: valós (lebegőpontosan ábrázolt) szám, az előbbiek mellett a matematikai függvények, az egészrész képzés, és a kerekítés értelmezhetőek rajta, de a maradékképzés és az egész osztás nem

Típusok

- KARAKTER: betűk, számjegyek, írásjelek, szóköz és sorvége jel (SV), utóbbi kivételével szimpla idézőjelben, amelyet lehet nagybetűvé, és kisbetűvé konvertálni, illetve lekérdezni, hogy szám-e, vagy betű-e
- szöveg: több karakter egymásutánja dupla idézőjelben, lehet összefűzni, szövegrészt lekérdezni, illetve karaktert keresni és lekérdezni a szövegből
- FÁJL: külön megadhatunk kimeneti és bemeneti fájlokat, amelyeket megnyithatunk, olvashatunk, írhatunk, és bezárhatunk, továbbá lekérdezhetjük, hogy végére értünk-e a fájlnak

Példa

Feladat: adjuk meg egy egész szám rákövetkezőjét

- be kell olvasnunk egy számot a bemenetről
- meg kell növelnünk az értékét eggyel
- ki kell íratnunk a megnövelt értéket
- szükségünk lesz egy változóra, amibe a bemenő értéket eltároljuk, legyen a neve: a, a típusa: egész
- a beolvasandó értéket a program indítása előtt meg kell adni a bemeneti ablakban

Specifikáció:

- bemenet: egy egész szám (a)
- kimenet: a szám rákövetkezője (a + 1)

Példa

Megoldás:

PROGRAM rakovetkezo

VÁLTOZÓK:

a: EGÉSZ

BE: a

KI: a + 1

PROGRAM_VÉGE

- Ha hibás típusú értéket teszünk be (pl. egész helyett valósat, vagy szöveget), vagy nem írunk be értéket a program futtatása előtt, akkor *futási hibát* kapunk
- Amikor megnöveljük az értékét, előbb végrehajtódik az összeadás, és a kapott érték kerül a kimenetre

Példa

• Szöveget is írhatunk a kiíratáshoz, hogy látványosabb legyen, akkor a kiíráskor összeillesztjük a szöveget a számmal:

```
PROGRAM rakovetkezo_kiirassal

VÁLTOZÓK:

a: EGÉSZ

BE: a

KI: "A rákövetkezője: ", a + 1

** itt összekonkatenáljuk a kiírandó dolgokat

PROGRAM VÉGE
```

Értékadás

- Használhatunk egy másik változót (legyen ez b), amibe előbb betesszük az új értéket, majd kiíratjuk azt
- Ehhez értékadást (:=) kell használnunk,
  - az értékadásnak van bal oldala, és jobb oldala
  - az ott található értékeket nevezzük balértéknek, illetve jobbértéknek
  - balérték csak változó lehet
  - jobbérték tetszőleges kifejezés lehet
- A változókat vesszővel választjuk el egymástól, ha ugyanolyan típusúak, nem kell mindegyiknek megadni a típusát, csak az utolsónak (ekkor az összes előtte lévő ugyanolyan típusú lesz)

Példa

Specifikáció:

- bemenet: egy egész szám (a)
- kimenet: a b egész szám eggyel nagyobb az a-nál

Megoldás:

```
PROGRAM rakovetkezo_ertekadassal

VÁLTOZÓK:

a, b: EGÉSZ

BE: a

b := a + 1 ** a b változóba a jobb oldali

** kifejezés értékét tesszük

KI: a, " rákövetkezője: ", b

PROGRAM VÉGE
```

Példa

- Értékadással növelhetjük ugyanannak a változó értékét kiíratás előtt, és ezt követően íratjuk ki az új értéket
- Ekkor a változó egyszerre lesz jobb érték, illetve bal érték az értékadásnál

```
PROGRAM rakovetkezo_egy_valtozoval

VÁLTOZÓK:

a: EGÉSZ

BE: a

a:= a + 1

** a jobb oldalon a régi érték van, a balon

** az új érték lesz

KI: "A rákövetkezője: ", a

PROGRAM_VÉGE
```

Példa

Feladat: Adjuk meg egy szám szinuszát.

- a nyelvben megtalálható a **sin** utasítás, amely egy valós, vagy egész számot tud fogadni, és megadja annak szinuszát, valós számként
- a feladat nem határozta meg, milyen számot vegyünk, ezért azt a specifikáció során pontosítjuk
- A művelet által kapott eredményt közvetlenül konkatenálhatjuk egy szöveggel és kiírhatjuk

Specifikáció:

- bement: egy valós szám (sz)
- kimenet: a szám szinusza

Példa

Megoldás:

PROGRAM szinusz

VÁLTOZÓK:

sz: VALÓS

BE: sz

KI: "A szám szinusza: ", SIN sz

PROGRAM_VÉGE

Példa

Feladat: Írjuk ki, hogy a beolvasott karakter szám-e.

- a karakterekre értelmezett SZÁM művelet visszaad egy logikai értéket, hogy az számjegy-e
- egy teljes szövegre ne,m alkalmazható, azaz ha egy szöveget kéne megvizsgálni, akkor azt karakterenként kell végignézni

Specifikáció:

- bement: egy karakter (char)
- kimenet: igaz, ha a karakter szám, különben hamis

Példa

```
Megoldás:
```

PROGRAM betu_e

VÁLTOZÓK:

char: KARAKTER

BE: char

KI: SZÁM char ** eredménye logikai érték lesz

PROGRAM_VÉGE

Példa

Feladat: Olvassunk be egy egész és egy valós számot, és írjuk ki a hányadosukat.

- egy egész és egy valós számot olvasunk be egymás után, az első számot osztjuk a másodikkal
- a beolvasásnál egyszerre két értéket olvasunk be, azokat vesszővel választjuk el a kódban, szóközzel a bemeneten
- egy harmadik értékbe írjuk az eredményt, amelyre használjunk valós változót

Specifikáció:

- bemenet: egy egész szám (a) és egy valós szám (b)
- kimenet: a két szám hányadosa a harmadik (c) számban

Példa

Megoldás:

```
PROGRAM hanyados
 VÁLTOZÓK:
     a: EGÉSZ,
    b, c: VALÓS
     ** most már több típusú változónk is van
 BE: a, b
  ** egymás után olvasunk be két számot a
  ** bemenetről
  c := a / b
 KI: "A számok hányadosa: ", c
PROGRAM VÉGE
```

Példa

Feladat: Osszunk el két számot maradékosan úgy, hogy a maradékot is megadjuk, és, hogy az első szám több, mint tízszerese-e a másodiknak.

- használjuk a DIV és MOD műveleteket, illetve egy logikai kifejezést
- a hányadosról lekérdezzük, hogy nagyobb-e 10-nél
- az eredmények eltárolására két egész és egy logikai érték

Specifikáció:

- bement: két egész szám (a, b)
- kimenet: a két szám hányadosa (c) és maradéka (d), illetve, hogy a hányados nagyobb-e 10-nél (l)

Példa

Megoldás:

```
PROGRAM egesz_osztas
 VÁLTOZÓK:
    a,b,c,d: EGÉSZ,
     1: LOGIKAI
 BE: a,b
 c := a DIV b ** egész értékű hányados
 d := a MOD b ** maradék
 l := (c >10) ** logikai értékű kifejezés
 KI: "A hányados: ", c, ", a maradék: ", d,
      " a hányados több, mint tízszerese a
      nevezőnek: ", 1
  ** több mindent iratunk ki egyszerre
PROGRAM_VÉGE
```

Szövegkezelés

- A bemeneti ablakon nem kell külön jelölnünk, milyen adatokat adunk meg, mert attól függően értelmezi a PLanG az értéket, hogy milyen típusú változóba olvasunk be
- Ha értékadás segítségével adunk meg valamit, akkor a következő három megadási lehetőségünk van:
  - jelölés nélkül: (egész, valós) számok, sorvége jel, pl.: 1, 3.123, SV
  - egyszeri idézőjel ('): karakterek, pl.: 'k', '', '*'
  - kétszeri idézőjel ("): szöveg, pl.: "Hello!", " ", "k", ""
    - egy karakter is lehet szöveg, ha úgy adjuk meg
    - üres szöveget is megadhatunk, ha nem írunk semmit az idézőjelbe

Példa

Feladat: Olvassunk be egy szöveget a bementről, és rakjunk a végére egy felkiáltójelet, majd írjuk ki a szöveg hosszát.

- az összeadással tudunk szöveget konkatenálni
- végezzük el a konkatenációt, majd rakjuk az eredményt vissza a változóba
- a hosszt a | <szövegnév> | jelöléssel tudjuk lekérdezni
- a két kiíratás közé tegyünk sorvége jelet

Specifikáció:

- bemenet: egy szöveg (szo)
- kimenet: a szöveg és egy felkiáltójel, valamint a szöveg hossza

Példa

Megoldás:

```
PROGRAM felkialtojel

VÁLTOZÓK:

szo: SZÖVEG

BE: szo

szo := szo + '!'

KI: szo, SV

** kiírja a szót, és sortörést végez

KI: "A hossza: ", |szo|

** a következő sorba a hosszát

PROGRAM_VÉGE
```

Példa

Feladat: Írassuk ki a bementi szöveg első betűjét.

- többféle megoldás közül is válogathatunk
- csak egy karaktert olvasunk be, és azt írjuk ki, vagy
- lekérdezzük a beolvasott szöveg első karakterét (ez a 0. indexű lesz), egy szöveg tetszőleges karakterét lekérdezhetjük <szövegnév>[<sorszám>] formában, vagy
- lekérdezzük az 0. karakternél kezdődő, 1. karakternél végződő szövegrészt, egy tetszőleges szövegrészt a <szövegnév>[<kezdő sorszám>:<hossz>] formában tudunk lekérdezni

Példa

Specifikáció:

- bemenet: egy szöveg (szo)
- kimenet: a szöveg első karaktere (kar)

Megoldás:

```
PROGRAM elso_betu
VÁLTOZÓK:
szo: SZÖVEG, kar: KARAKTER
** első megoldás:
BE: kar
KI: kar ** csak az 1. karaktert nézzük
```

Példa

```
** második megoldás:
BE: szo
kar := szo[0] ** az első karakter
KI: kar ** karakter lesz az eredmény
** harmadik megoldás:
BE: szo
szo := szo[0:1] ** szövegrész lekérdezés
KI: szo ** szöveg lesz az eredmény
PROGRAM_VÉGE
```

Feladatok

I. Kifejezések:

- 2. Döntsd el egy tetszőleges számról, hogy egy adott intervallumba esik-e. (Először beolvassuk a számot, azt követően pedig az intervallum minimumát, majd maximumát.)
- 8. a) Add meg egy számtani sorozat első két elemének ismeretében a harmadik elemét.
  - b) Add meg az N-edik elemét.
- 9. (*) Számítsd ki egy háromszög területét az oldalhosszaiból.
- 12. (*) Add meg egy másodfokú egyenlet megoldásait. (A másodfokú egyenlet 3 tényezőjét olvassuk be.)
- 15. Döntsd el egy szövegről, hogy nagybetűvel kezdődik-e.